

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE BREDA:

GEZIEN het beroepschrift ten bekwamen tijde aan den Raad ingediend door Drs. X te Z, namens W te Y, betreffende den aan laatstgenoemde in de Inkomstenbelasting over 1942 opgelegden aanslag;

GEZIEN het verzoogschrift naar aanleiding van dat beroepschrift aan den Raad ingezonden door den Inspecteur der Belastingen te V;

GEZIEN de overige stukken;

GEHOORD ter vergadering van den Raad den Heer A, Adjunct-Accountant bij den Rijksaccountantsdienst te V, ten deze optredende namens den Inspecteur voornoemd, zoomede den Heer B te Z namens appellant;

GEHOORD de verklaring van den Secretaris van den Raad dat is voldaan aan de voorschriften van de artikelen 10, 11 en 13ter der gewijzigde Wet van 19 December 1914 (Staatsblad 564);

OVERWEGENDE dat appellant, nadat aan den belanghebbende onder dagteekening, van 30 Mei 1944 in de bovenvermelde belasting een aanslag was opgelegd naar een zuiver inkomen van f.5095,- ten bekwamen tijde tegen dezen aanslag heeft gereclameerd, doch de Inspecteur bij zijne uitspraak d.d. 30 Juni 1944 dien aanslag heeft gehandhaafd, waarna appellant zich namens de belanghebbende en door dezen daartoe behoorlijk gemachtigd heeft gewend tot de Raad van Beroep;

OVERWEGENDE dat appellant zich blijkens het beroepschrift en de daarop ter Vergadering van den Raad gegeven toelichting door den onderwerpeliiken aanslag bezwaard acht op grond dat bij de vaststelling daarvan is aangenomen, dat belanghebbende's zuiver inkomen f.5095,- zoude hebben bedragen zulks ten onrechte zijnde dat inkomen niet hooger te stellen dan f.4075,-;

OVERWEGENDE dat de Inspecteur zoewel in zijn verzoogschrift als ter Vergadering van den Raad de juistheid van den bestreden aanslag heeft staande gehouden en tot handhaving daarvan heeft geconcludeerd;

OVERWEGENDE dat het hoofdgeschilpunt, hetwelk partijen verdeeld houdt betreft de vraag of, zooals door den Inspecteur is gesteld, doch door den appellant is betwist artikel 12 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 zich verzet tegen het door belanghebbende ter berekening van de nettowinst gevolgde systeem, waarbij zij in stede van den omzet uitgaat van de beroepsontvangsten:

OVERWEGENDE dat de Raad deze vraag met den Inspecteur in bevestigenden zin beantwoordt;

OVERWEGENDE dat tusschen partijen onbetwist en ook voor den Raad vaststaan, dat belanghebbende W gedurende het geheele kalenderjaar 1942 te Y het beroep van tandarts heeft uitgeoefend;

dat naar luid van artikel 12 tweede lid sub 1 de bruto winst bestaat in het verschil tusschen de bedragen van den omzet en van den inkoop;

dat naar 's Raads gevoelen onder omzet in het algemeen is te verstaan; de in geld uitgedrukte waarde van de door den belastingplichtige in eenig kalenderjaar afgeleverde goederen en/of gepresteerde diensten en meer in het bijzonder de omzet van een tandarts wordt bepaald door de in geld uitgedrukte waarde van de in eenig kalenderjaar gereed gekomen behandelingen;

dat echter, waar - gelijk van algemeene bekendheid is - de behandelingen niet elk contant worden afgerekend, doch betaling veelal eerst volgt na het uitschrijven en verzenden van de rekeningen, jaarlijks een gedeelte der behandelingen eerst in het volgend kalenderjaar tot een ontvangst zullen leiden;

dat de tandarts dan ook aan het einde van het jaar heeft te vorderen het hem competeerende voor alle gereedgekomen behandelingen, ongeacht of reeds voor alle uitstaande bedragen een rekening werd uitgeschreven of niet;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt, dat de omzet van een kalenderjaar voor een tandarts, die gelijk belanghebbende aldus tewerk gaat, niet samenvalt met het totaal der ontvangsten en een tegengestelde opvatting ook niet zou zijn te rijmen met het bepaalde in het eerste lid van artikel 8 van het Besluit naar luid waarvan onder winst is te verstaan het gezamenlijk bedrag van de voordeelen, die onder welken naam en in welken vorm ook worden verkregen uit een zelfstandig uitgeoefend beroep;

OVERWEGENDE dat de Inspecteur derhalve terecht de door appellant berekende winst met het verschil tusschen het begin- en eindbedrag der vorderingen heeft verhoogd.

OVERWEGENDE dat appellant heeft toegegeven dat dit verschil kan worden gesteld op het door den Inspecteur geschatte bedrag van f.1000,-, doch heeft beweerd dat dit met f.300,- behoort te worden verminderd omdat op den aldus hooger omzet evenredig 30% meer kosten wegens techniek en materialen drukken.

Overwegende dat de Raad echter dit door appellant ter Vergadering niet meer aangedrongen beweren verwerpt op de door den Inspecteur in zijn verzoekschrift daarvoor aangevoerde gronden, welke hier moeten worden geacht te zijn geïnsereerd en welke de Raad tot de zijne maakt;

OVERWEGENDE dat appellant derhalve ongegrond is in zijn beroep en de bestreden aanslag mitsdien behoort te worden gehandhaafd;

BESCHIKKENDE op het beroepschrift;

H A N D H A A F T den bestreden aanslag.

Aldus vastgesteld in de Vergadering van den Raad voornoemd van den 13 den Mei 1900 zes en veertig, alwaar tegenwoordig waren de Heeren Jhr.Mr.L.J.M.van Sasse van IJsselt, Voorzitter, Mr.A.Bisschop Boele en A.Th.van Rijen, Leden en Mr.W.L.J.I.van Wijmen, Secretaris.

(w.g.) van Wijmen

(w.g.) van Sasse van IJsselt